

Браћо и сестре,

Драги пријатељи,



Пре десет година баш на Видовдан изручен је од стране прозападног, издајничког режима ДОС-а Хашком трибуналу Слободан Милошевић. Изручења Срба који су бранили Отаџбину постала су најважнији задатак прозападних властодржаца. Сваке године хашки минотаур је добијао нове жртве. Бесни због отпора који им је пружио српски народ креатори новог светског поретка започели су своју одмазду употребљавајући марионете које су довели на власт 5. октобра 2000. године. Трибунал у Хагу је формиран како би оправдао агресију на бившу Југославију и њено разбијање иза којег су стајале у првом реду у САД, Немачка и Ватикан. Овој антисрпској творевини није у надлежности најтежи злочин по међународном праву – злочин против мира који је био окосница рада Трибунала у Нирнбергу. Трибунал не суди за злочин агресије јер би у том случају морали да одговарају његови креатори. Његов задатак је од почетка био да пресуди Србима и њиховом отпору који је спречио стварање униполарног света под доминацијом САД. Светски моћници су помислили да су најзад пронашли савршено оружје за кажњавање Срба – Хашки трибунал.

Из тих разлога 2001. године на највећи српски празник Видовдан, када се цео српски народ сећа Светог кнеза Лазара и косовских јунака, издајнички режим Зорана Ђинђића изручио је Слободана Милошевића Хашком трибуналу. Творци новог светског поретка су хтели да понизе Србе и избришу из историје Видовдан као симбол српског пркоса светским моћницима. Међутим њихови ритуали нису дали резултат. Слободан Милошевић се у Хашком казамату јуначки борио за одбрану српских националних интереса. На крају је пао отрован од стране хашких Борџија који нису успели да га сломају.

Најважнији процес икад вођен пред Хашким трибуналом је суђење Слободану Милошевићу бившем председнику Србије и Савезне Републике Југославије. Кроз тај предмет видела се сва мржња према Србима којом су затровани владајући слојеви Запада већ вековима. На суђењу тужиоци су оптуживали целокупни српски народ. Срби су били криви јер су Срби. Тужиоци су закрвављених очију, црвени од беса тврдили како

су Срби на Видовдан 1389. године на Косову Пољу стварали Велику Србију. Срби су криви јер су се кроз историју увек супротстављали моћницима, а моћници са Запада имају по тужиоцима монопол на правду и истину.

Тако се на Слободана Милошевића и друге утамничене Србе излио бес тужилаца, судија и других службеника Хашког трибунала, али и њихових предака јер су Срби у прошлости зауздали између осталог „Болесника са Босфора“, затим Аустроугарску, Хитлера и његов нови светски поредак и на крају амерички хегемонизам.

Са друге стране тужиоци су непријатеље српског народа представљали у најбољем светлу иако су управо они изазвали рат по налогу својих господара са Запада. Словенци и Хрвати су први напали Југословенску народну армију једину легитимну војну силу у СФРЈ. Још 1991. године у сред Загреба свирепо је убијена дванаестогодишња (12) српска девојчица Александра Зеца са целом породицом. Хрватске и словеначке паравојне и терористичке формације опкољавале су касарне ЈНА и убијале њене војнике. За Босну и Херцеговину 1992. године прихваћен је и парафиран Кутиљеров план. Међутим Алија Изетбеговић је по повратку из Лисабона након сусрета са амбасадором САД Вореном Цимерманом повукао потпис са споразума, након чега је наредио мобилизацију муслимана.

У бившој Југославији почела су убијања српских цивила по матрици коју су примењивали нацисти и усташе. Стратишта Срба из Другог светског рата су поново оживела. На истим оним местима на којима су нацисти убијали Србе, Хрвати, муслимани и Шиптари су наставили са убијањима. Ипак за тужиоце Хашког трибунала они су били добри јер су истребљивали српски народ.

Слободан Милошевић се супротставио тој машинерији свом својом снагом. Пуне четири године сам робијао са Слободаном Милошевићем. Од јануара 2004. до фебруара 2005. године налазили смо се у истим затворском блоку. Сатима смо се дружили. Иако смо дуги низ година били често непомирљиви политички противници у затвору смо се зближили и постали, уверен сам искрени лични пријатељи. Био сам очевидац његове јуначке борбе, одлучности и упорности у одбрани српских националних интереса током монтираног поцеса у којем је успешно раскринкавао масу лажних сведока. Систематски су га шиканирали, психички мучили и на сваки начин отежавали успешно вођење одбране. Ипак Слободану Милошевићу је најтеже било због шиканирања и прогона његове породице од стране издајничког режима ДОС-а.

Борио се до самог краја. У тој својој борби он је био успешан. Зато је Хашки трибунал из дана у дан кршио његова процесна права. На крају су му ускратили неопходну медицинску негу и убили га. Одбили су његов захтев да буде послат у Русију на лечење. Убили су га, али га нису победили. Хашки трибунал је изгубио ту битку.

Борба Слободана Милошевића и српских јунака који су се супротставили новом светском поретку није била узалудна. Српски народ је својим одлучним отпором, борећи се за голи живот спречио стварање новог светског поретка и униполарног света. На Србе је извршила агресију највећа војна сила у историји чувечанства. Након десетогодишњег српског отпора појавили су се обриси слободног, мултиполарног света. Братска Русија се уздигла и почела да враћа изгубљене позиције у свету. И друге државе су се побуниле против америчког хегемонизма тражећи бољи и праведнији свет. Борба српског народа дала је наду другима.

Нека је вечна слава и хвала уснулим српским херојима!

*У Хагу,*

*На Видовдан 2011. године,*

*Проф. др Војислав Шешељ*

(Фонд стратешке културе)